'2017 219 (4) 18/2 2/61 1.03 הַלְבוֹת שַׁבָּת סִימֶן שמו

*) (נלע"ר שְּקְּקוֹם בְּקִינָן נָצוֹד אָסוּר לְצוּדָן: *)הגה דְלָכֵן יֵשׁ לְזָהֵר (יד) שֶׁלֹא לְסְגֹר (טו) מַבָה קְטְנָּה אוֹ לְסְתֹם כֵּלִים שֶׁוְבוּבִים בּוֹ בְשַׁבָּת, דְהָוִי פְּסִיק רֵישֵׁה שֶׁיָצוֹרוּ שָׁם (בה״ת ומרדכי ס״פ כירה ואגור); (טז) *וְיַשׁ מְקּלִין בְּמָקוֹם שֶׁאִם יִפְתַּח הַכְּלִי לִשְׁלֶם מִשְׁם (ד) יַבְרָחוּ (טור): דֹ (יוֹ) הּפּוֹרָסִין מַהְצֵּלֶת עַל־צָּבֵּי הַפָּנֶרֶת (מְקוֹם שֶׁמַּהְפַּוְסִים בּוֹ הַדְּבוֹרִיב לַצְשׂוֹת דְּכָשׁ), *וּבָלְבַד שֵׁלֹא יָכַוּן לָצוּד, יוְגַם הוּא (יח) בְּעִנְיָן שֶׁאֵינוֹ מֻכְרָח שָׁיִּהְיוּ נְצּוֹדִים, פִּי הֵיכִי דְּלֹא לֵהֵוִי פָּסִיק (ה) רֵישֵׁה: הֹ יֹצָבִי (יט) שֶׁנְּכְנַס לְתוֹךְ הַבַּיִת (כ) *וְנָעַל אֶחָד בְּפָנְיוֹ,

נִשְאָרוּ עוֹד, אָבָל אָם רוֹאָה בְּוַדָּאִי שֶׁיֶּשׁ שָׁם זְבוּבִים, יַפְרִיחַ מָה שֶׁנְּרָאָה בְּעֵינִיוּ

ואין חַשָּשׁ יוֹתַר, עכ״ל, וְע״ש: (ה) רַישָׁה. אע״ג דְּדְבוֹרִים אֵין בְּמִינָן נְצוֹד.

ַוְכ״כ מַהַּרְשָׁ״א וּבָ״ח, וְא״כ לֵיכָּא אָפּוּר דְּאוֹרַיְתָא, וַאפּ״ה אָסוּר פְּסִיק רֵישֵׁה.

[אחרונים]: (יד) שַׁלֹא לְסִגּר. אֶלָּא (טוֹ) יַתַּן סַבִּין אוֹ שוּם דָּבָר אַחֵר בֵּין

הַכְּפוּי לְהַתֵּבָה בְּעִנְיָן שֶׁיּוּכְלוּ לָצֵאת מְשֶׁם, (יז) וְכֵן אָם יֵשׁ חוֹר קָטְן

בַּתַּבָה, אַף שָאֵינוּ נְרָאָה לְהֶדְיָא לְהַזְּבוּבִים אַפְּלוּ הָכִי מַתָּר, דְתוּ לֹא הָוִי

פָּסִיק רֵישֵׁהִּ20): (טוֹ) תֵּבָה קְטַנָּה. אֲכָל תַּבָה גְדוֹלָה, סְבִירָא לֵהּ לְרַמְ״א

דְּלְכַלֵּי עַלְמָא שֶׁרֵי, דָּאַפָּלוּ אָם הָיָה אָדָם עוֹמֵד בְּתוֹכָה לֹא הָיָה יָכוֹל

לְתָפְסָה בְּחָד שְׁחָיָה, (ימ) וְגַם הוּא דָבָר שָׁאֵין בְּמִינוֹ נָצּוֹדִי²): (טז) וְיֵשׁ

מְקָלֵין. הוא דַעַת הַטוּר דְּסְבִירָא לֵה, דְאַדְ־עַל־גַּב דְּבַשׁ״ס אִיתָא לְהֶדְנָא

פָּסִיק רֵישֵׁה, וּכְדְלְקַמֶּן בְּסָעִיף ד, מָכָּל מָקוֹם זְבוּבִים שָׁאנֵי דְּלֹא מִקְרֵי

צִידָה כְּלֶל, (יט) דְּלְרֹב קַטְנוּתָן מָצוּי שֶׁבְּשֶׁפּוֹתַחַ הַבְּלִי בּוֹרְחִין הַכּּל מִשְּׁם 23

מַה שָׁאֵין כֵּן בְּכַנֶּרֶת דְּבוֹרִים שֶׁהִיא מְלֵאָה מֵהֶם וְהַם גְּדוֹלִים קּצָת, אִי

אָפָשָׁר שֶׁלֹא יִתְפֹּס אֶחָד מֵהֶם, וּלְכָךְ חָשִׁיב צִידָה עַל־יְדֵי זֶה-24). וְהַבַּ״ח פָּסַק

לָהַחָמִיר פַּדֵּעָה הָרָאשׁוֹנָה, וְכֵן הַמָּגוְ־אַבְּרָהָם כָּתַב דְּכֵן עָקָר, וְעַל־כֵּן יֵשׁ

לָרְאוֹת לְהַפְּרִיחַ הַזְּבוּבִים. וְעַיֵּן בְּטַ״ז שֶׁהְכְרִיצַ, דְּמְבֵּיוָן שֶׁהִפְּרִיחַ הַזְבוּבִיבַ

שֶׁרָאָה בְּעֵינָיו, תוּ אֵין צָרִיךְּ לְעֵיֵן וּלְרַקְדֵּק אוּלֵי יֵשׁ שֶׁם עוֹד אֵיזֵה זְבוּבִיבַ.

בֵינָן דְּוֶה לֹא הָנֵי אֶלָּא סְפֵּק פְּסִיק רֵישֵׁה בְּמִלְתָא דְרַבְּנָן, דְּהוּא דָכָר שָׁאַין

בְּמִינוֹ נְצוֹד, אֵין לְהַחְמִיר כָּל־כָּדְּ²⁵: דֹ (יז) פּוֹרְסִין מַחְצֶלֶת. בַּחַמָּה מִפְנֵי

הַחָמָה וּבַגְּשָׁמִים מִפְּנֵי הַגְּשָׁמִים [גמרא]: (יח) בְּעִנְיָן שֶׁאֵינוֹ מֻכְרָח.

בּגוֹן שֶׁלֹא יְהַדֵּק הַמַּחְצֶלֶת עַל הַכַּנֶּרֶת כָּל־כָּךְ, כְּדֵי שֶׁיּוּכְלוּ הַדְּבוֹרִים עַל־

בָּל־פָּנִים לָצֵאת בְּדֹחַק, אוֹ שֶׁיֵשׁ בַּכַּנֶּרֶת אֵיזֶה חוֹר קַטָן וִיכוֹלִים לָצֵאת

מַשֶּׁם, (כֹּ) וְאַף־עַל־גַּב שָׁאֵין נָרְאָה לְהֶדְיָא לְהַדְּבוֹרִים עַל־יְדֵי־זֶה, אֲפְּלֹּוּ

הָבֵי שָׁרֵי, דְּקַיָּמָא לָן כְּרַבִּי שָׁמְעוֹן דְּדָבָר שָׁאֵין מִתְּכַּוַן מֻחָּר, אֲבָל כְּשָׁאֵין

בּוֹ חוֹר כַּלֶל, אָז הָנִי פָּסִיק רֵישֵׁה (כֹח) וְאָסוּר אֲפְלוּ בְּמִלְתָא דְרַבְּנַן.

הַפּוֹרֵס מְצוֹדָה (כֹנ) וּבָשָׁעַת פָּרִיסָתוֹ נִכְנְסָה הַחַיָּה לְתוֹכָה, חַיָּב חַשָּאת²⁶.

אַבֶּל אָם נָכָנָסָה אָחַר־כַּדְּ לְתוֹכָה, פָּטוּר אַבָל אָסוּר־27). וְכָתַב הַמָּגֹן־אַבְּרָהָם,

דְּמִבָּאן מוּכָח שָׁיֵשׁ לְזָהֵר שֶׁלֹא לְהַעֲמִיד בְּשַׁבָּת הַמְּצוֹדָה לָצוּד בּו

עַכְבָּרִים 28), וְכֵן כָּתוּב בְּפִסְקֵי תּוֹסָפוֹת, שַׁבָּת י״ז: 🗖 (יט) שֻׁנְּכְנֵס לַבַּיִת.

(כג) מַאַלָּיו, וְכָל־שֶׁבֵּן אָם הִכְנִיסוֹ לַבָּיִת וְנָעֵל בְּפָנָיו דְחַיָּב: (כֹ) וְנָעֵל

וְכַרּ׳. הַיְנוּ שֶׁסָתַם הַדֶּלֶת (כד) וַאָפְלוּ בְּלֹא מַנְעוּל, כֵּיוָן שֶׁאֵין הַצְּבִי

בַּנֶּרֶת דְּבוֹרִים דְאָם מְכָפֶּה אוֹתוֹ בְּאֹפֶן שָׁאֵין בּוֹ נֶקֶב אָסוּר מְשׁוּם

(ל) יָבְרָחוּ. וְהַבּ״ח פָּסַק לְהַחְמִיר, וְכַן עָקֶר, מ״א. וְטַ״ז הָעֵלָה, הָא דְּיֵשׁ לְהָקֵל. דּוָקָא בְּסָפַק אָם יָשׁ שֶׁם זְבוּבִים וָא״צ לְדַקְדֵּק אַחַר זָה וְיַכוֹל לְחַסְגִּיר הַתַּבָה בְּלִי בְּדִיקָה אָם יֶשׁ שֶׁם זְבוּבִים, וְכ״ש אָם יַפְרִיחַ פַּצַם א׳, וְלֹא חַיְשִׁינָן שֶׁמֶּא

התרומה והרב המגיד

בפרק כה ז שבת ק"ו במשנה

מִשְׁנָה בְּרוּרָה בַּאוּר הֲלֶכָה

> דְּכָנָת הַיְרוּשַׁלְמִי הוּא בְּמָה שָׁאָמֵר וְכַן הָיָה וְכוּ׳, הַיְנוּ לוֹמֵר דְּבַשְׁאָר מִין שָׁאֵין דַּרְכּוֹ לְצוּדוֹ גַּם־כֵּן פּוֹטֵר רַבִּי יְהוּדָה, וּמָה דְּקָאָמֶר אַתּר־כָּךְ תַּצֶּד חֲגָבִים וְכוּ׳ הוּא מִימְרָא בִּפְנֵי עַצְמָה וְלָאו הַבְּרִי רַכִּי יְהוּדָה, דְּלְדִידָה פָּטוּר בַּחֲגָבִים אַף בִּשְׁעַת הַשְּׁרָב מְשׁוּם דְּאַין בְּמִינוֹ נָצוֹד: * וְלָבֵן יֵשׁ לְזָּהַר. הַנָּה הַטַ״וֹ חַדֵּשׁ בָּאוְ דָּבֶר חָדְשׁ בְּעַנָין פְּסִיק רַישְׁא וָהוּא. דְּכָשׁם דְּהִיכָא דְּמְסַפְּקָא לָן אם יַעָשָה הָאָפּוּר אוֹ לֹא. אַמְרִינָן דְּבֶר שָׁאִינוֹ מֹתְכּוּן מַהָּר לְרַבִּי שׁמְעוֹן, כָּגוֹן בּגָרירַת מְשָׁה כַּפֵּא וְסַפְּסֵל דְּסָפַק הוּא אַם יַעֲשָׂה חָריץ עַל־יְדִי הַנְּרִירָה, כְּמוֹ־כֵן הוּא הַדִּין הֵיכָא דְּמְסַפְּקָא לָן אָם יֵשׁ אָפוּר בְּהַמַּצֵשֶה שֶׁעוֹשֶׁה וְהוּא אַינוֹ מַתְּכַּוּן לְהָאָסוּר, נַמֵּי מַתָּר לְרַבִּי שִׁמְעוֹן, וְלָכֵן מֻתָּר בִּנְעִילַת הַתַּבָה, דְּשֶׁמָּא אֵין בָּה עַתָּה זְבוּבִים. וְלוּלֵא דְבָרָיו הַסְּבָרָא לְהִפּוּף, דְּאָם הָאָסוּר יֵעָשֶׁה בְּוַדָּאי עַל־יְדֵי הַמְּעֲשֶׂה [הַיִנוּ הַנְּעִילָה] אַךְּ סָפַק הוא אָם יֵשׁ כָּאן אָסוּר [הַיִנוּ הַבֶּר הַנְּצוֹד], הַנִי לַה סְפַקא רָאוֹרַיִתָא, וְשָׁם בִּגְרִירָה שָׁאנֵי, דִּמְסַפְּקָא לָן עֵל דָּכָר אַחֵר הַיְנוּ הָחָרִיץ הַנְּסְבָּב עַל־יְדֵי פּאַלָּתוֹ, וּלְכָךְ מַתָּר דָּבָר שָׁאֵינוֹ מִתְפַנֵּן דְּאֶפְשָׁר שֶׁלֹא יֵצֶשֶׂה הָחָרִיץ, מַה שָׁאֵין כַּן בְּעִנְיַנֵּנוּ דְּסָפַק הוּא עַל עָצֶם הַנְּעִילָה אָם יַשׁ בָּזָה מַעֲשֵׂה צִירָה, הָוִי כִּשְׁאָר סְפַּקָא דְאוֹרֵיִתָא וַהַבֶּר בָּס־בַּן מַקִּיבָא אַיגָר בְּיוֹרֶה־דֵעָה סִימָן פוֹ סָעִיף וּ בָּהַנָּ״ה שָׁמְצַדֵּד נַּס־בַּן מִתְחַלָּה כִּסְבֶרָתֵנוּ]. וְלְכָאוֹרָה יֵשׁ לְהָבִיא רְאָיָה לְהַשַּ״ז מִתּוֹסְפוֹת כְּתַבּוֹת וֹ׳ דְּהַבִּיאוּ מתחלה ראָיָה לְשִׁיטַת הָעַרוּף דִּפְסִיק רֵישָׁא דְּלֹא נִיחָא לֵה מַתָּר מַהָא דְּסַכָּה ל״ג דְּמְמַצְטִין עַנְּבֵי הָדָס בְּיוֹם־טוֹב, וּפָּרידְ וְהָא מְתַקּן מָנָא [הַיְנוּ שָׁמַּכְשִׁיר הַהַדַס לְצֵאת בּוֹ]. וּמשׁנִי כּגוֹן שׁלַקְטָן לַאַכִילָה וְדָבֶר שׁאַין מתִכּנַן מָהָר. וּפְריךְ וְהָא פּסיק רֵישׁא הוּא, וּמְשׁנֵּי כְּגוֹן דְאִית לַה הוֹשְעָנָא אַחָריתָא, אַלְמָא כִּיוָן דְלֹא נִיחָא לַה בְּהַאִי תִּקּוּן שְׁרֵי. וְדַחוּ הַתּוֹסְפוֹת וְכָן הָאוֹר וַרוּעַ בָּהַלְכוֹת שַבָּת סִימָן נט ווַה לְשׁוֹנוֹ: הוֹאִיל וֹאִית לָה הושענא אַחַריתא שָׁרֵי (אַפּלוּ) לְרַבִּי שׁמְעוֹן, דְשָׁמָּא לְעוֹלֶם לֹא יְהַא צֶרִיףְ לְשְׁנָיָה וְאַשְׁתְּכָח דְּלֹא תָּקָן כְּלִי וְלָאו פְּסִיק רֵישָׁא הוּא, אֲבָל לְרַבִּי יְהוּדָה אָסוּר, דְּשֶׁמָּא יִצְטְרַךְּ לָה וְאִגְלָאֵי מִלְתָא דְּכְלִי עֶבֶד. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ: הֲדֵי מוּכָח דְּגָם בְּסָפַּק אָם יַשׁ עַל הַפְּעֻלָּה הָזּוֹ גוּפָא אָפּוּר, גַּם־כֵּן הוּא בָּכְלֵל דָּבֶר שֵׁאֵינוֹ מָתְכַּוּן דְּמַתָּר לְרַבִּי שַׁמְעוֹן. וְיֵשׁ לְדְחוֹת, דְּשָׁם עַל־כָּל־פָּנִים מָּלוּי הַדָּכָר בְּעָנְיָן דְּלְהַבָּא, שֶׁמָּא יִצְטַרֵךְ לָה וְיִהְיָה תִּקּוּן לְמַפְּרֵעַ עַל־ יְדֵי הַמְּעוּט הַזֶּה אוֹ לֹא יִצְטָרֵךְּ וְלֹא יִהְיֶה תִּקוּן, וְדַמֵּי קְצֶת לְהַאִי דְּגְרִירַת כְּפַא וְסַבְּסָל דְּסָפַק הוּא אָם יַעֲשָׂה חָרִיץ עַל־יְדֵי גְרִירָתוֹ אוֹ לֹא, אֲכֶל בְּעְנָיָנֵנוּ אָנוּ דָנִין עַל הַפְּעַלָּה שָׁעוֹשֶׂה עַכְשָׁו וְהַדָּבֶר מָלוּי בְּסָפַק דְּלְשֶׁעָבֶר, אָם עוֹשֶׂה בָּזֶה מַעֲשֵׂה אָפּוּר דְּהַיְנוּ אָם יֵשׁ שָׁם דָּבֶר הַנָּצוֹד אוֹ לֹא, הָוִי לֵה כִּשְׁאָר סְפַקָא. וּבְעַנִיָנֵנוּ לְעַנְיַן וְבוּכִים אֵין נַפְּקָא־מָנָה בָּן הָהָרָא בְּלָאו הָכִי אִינוֹ אָלָא אִסּוּר דְּרַבָּנָן, דְּהָנִי לֵה דְּכָר שָׁאַין בְּמִינוֹ נִצוֹד, וְאִם כַּן הוא ספקא דרקנן, ונפקא־מנה בעלמא היכא דהוא ספקא דאוריתא, כגון שרוצה לנעל הַדֶּלָת וּמְסַפָּקָא לַה אָם יַשׁ שָׁם צְּבִי וְכָדּוֹמֶה שָׁנְּכָנַס מִתְּחַלָּה לְתוֹכוֹ, אָפְשָׁר דְּהוּא בְּכְלֵל סְפַקָּא דְאוֹרַיָּתָא אַף שָׁאַינוֹ מְכַּוַן לְהַאִּירָה. אָכַן מָצָאתִי רְאָיָה לְדְבְרֵי הּשַ״ז מְדְּבְרֵי הָרַמְבַּ״ן בְּמִלְחֲמוֹת פֶּרָק כִּירָה גַּבֵּי הַמֵּחָם שֶׁפְּנָהוּ וְכוּ׳, וּמַקְשֶׁה הַגְּמָרָא וַחֲלֹא מְצָרַךְ,

וְקָאָמָר: רָבִּי שׁמְעוֹן הִיא דְּאָמֶר דְּכָר שָׁאֵין מְהָבּוָן מָהָר, וְהַקְשׁוּ הַרָּאשׁוֹנִים: הָא מוֹדָה רָבִּי שׁמְעוֹן בּפְסִיק רַישָׁא, וְהַרְץ הָרִאָבּ"ן, דְּלָהֶכי אִינוֹ אָסוּר לְשָׁבּּן מְיָה לְשָׁהֵי לְמָצֵרָף 30), דְשֶׁמֶּא לֹא הָגִּיעַ לְצַרוּף אַף־עַל־פִּי שֶׁנָּהְחָמֵּם הַרְבֵּה, שֶׁהַפִּים מָנְעוּ אוֹתוֹ, וְשֶׁמֶּא כְּבֶר נְצְטְרְפָה, עי״ש, וְכַן תַּרֵץ הַמְּאוֹרִי שֶׁם, הַרֵּי דְּגָם בְּדָבֶר הַמָּלוּי בְּסֶפֶּק דּלְשֶׁעֶבֶר נַּם־כַּוְ אַמְרינן דָּבָר שָׁאֵינוֹ מִתְכָּוּן מַמָּר, כְּדְבָרִי הַשִּ״זוֹנֹגוֹ. וְאֵין לוֹמֵר דְטַעַם הַרְמְבַּ״ן מְשׁוּם סְפַק־סְכָּקָא, דְאָם־כֵּן אַמָּאי אָצְטָרִידְּ הַגְּמְרָא לוֹמֶר דְּרָבִי שׁמְעוֹן הִיא, אֲפְּלּוּ לְרַבְּי יְהוּזָה יְהַא מַהֶּר. אָלָא עַל־בֶּרְחַףְ דִּסְבִירָא לַה לְהַגְּמָרָא דְּזָה לֹא נִבְנִם בִּבְלַל סְפַק־סְפָּקָא וּמְבֶּל מָקוֹם מַתָּר בְּזָה בְּשְׁאֵינוֹ מִתְּבָּוֹ, וְעַל־בְּרְחַףְּ בְּרְבְרִי הַשְּ״וֹ הַנְּ״וֹ לֹא נִבְנָם בִּבְלַל סְפַּק־סְפָּקָא וּמְבֶּל מָקוֹם מַתָּר בְּזָה נְשְׁאֵינוֹ מִתְּבָּוֹ, וְעַל־בְּרְחַףְּ בְּרִבְרִי הַשְּ״וֹ הַנְּ״וֹ לְא נִבְנָם בִּבְלֵל סְפַּק־סְפָּקָא וּמְבֶּל מָקוֹם מַתָּר בְּנָה בְּרוּנָה מָה שַּבְּחַבְּתִּי בְּשֶׁם הָבָּ״ח וּמָגן־אַבְרָהָם וְהַבָּרָצַת הַשִּ״ז לְהָקֶל לְשְׁיֵשׁ סְפֹּק אִם יֵשׁ שֶׁם וְבוּבִים. וּבְּבְּוֹט אָם יֵשׁ בְּהַהָּבָה אֲבֶלִים, לְפִּי מָה שְׁבָּהָב הָפְּרִי־מְגְּדִים בְּסְעִיף־קְּטְן ט, דְּרָבְּהְ שְׁיֵּבְּי אַכָּלין וּמְשָׁקִין דְּכָוְדָאי לֹא נִיחָא לָה הַזְּבוּבִים דְשָׁם. שְׁיִטְנָפּוּ אָת הָאָכָלין, וְהוּא פְּסִיק רַישָׁא דְּלֹא נִיחָא לַה, יַשׁ לְצַדֵּד יוֹתֵר לְהָתִיר, ע״ש, בְּוַדָּאי אֵין לְהַחְמִיר אָם הפְרִים הַזְּבוּבִים שֶׁרָאָה אוֹתָם32). וְעָיֵן מָה שֶׁפֶּתַבְתִּי בְּסְעִיף ו בְּבַאוּר הַלְּכָה מֵענָן זָה: * וּ**בְּלְבֵר שֵׁלֹא יְבוּן לָצוּד.** עַיַן בְּמִשְׁנָה בְּרוּרָה בְּמָה שֶׁבִּיתִתִּי שְׁהַיִּתָה פְּרִיסִת הַפַּּחְצֶלֶת מְלְמִעְלָה שְׁלֹא בְּדֹחַלְ, עי״ש, כַּן כָּתָב הָמְּאִירִי. וַצַיַן בְּאַלֹיָה רַבָּה שָׁהָּמָה עַל הַשַּׁלְחָן־עָרוּךְ, דְּלְפִי מָה שֶׁבֶּתָב לְקַמָּה יְגָם הוּא בְּעַנְיָן שָׁאֵינוֹ מֻכְּרָח׳ וְכִּרּי, דְּהַיְנוֹ שָׁיָכוֹלִים הַדְּבוֹרִים לְהְשָׁהָמֵט מְמְּקוֹם צִידָתָם, וַאַפּלוּ אַם הָיָה מִתְכַּוַן לְצוּדָם גַּם־כַּן שָׁרִי דַהֲבִי מִכָּל מָקוֹם אַינִם נְצוֹדִים שֶׁיְכוֹלִים לָצֵאת, וְהוֹכִיחַ זָה מְגְּפָרָא, עי״ש. וְנְרָאָה לִי דְּהַכּנָנָה בְּמֵה שֶׁבָּתַב הַשְּׁלְחָן־עָרוּנְּ יְנְבּ הוא בְּעָנָין׳ וְכוּ׳, הַיְנוּ שֶׁיַשׁ שֶׁם בַּכַּנָּרֶת חוֹר קָטָן, וּכְמוֹ שֶׁכָּתְבוּ הַתּוֹסְפוֹת וְהוּבָא בְּבֵית־יוֹסְף, דְּבְכִי הַאי גּוְנָא לֹא שֶׁרֵי כִי אָם לְרָבִי שׁמְעוֹן וְדַוְקָא בְּשְׁאֵינוֹ מְתָבָּנַן, אֲבֶל חוֹר גְּדוֹל אם היה בפגרת אפלו במתפון שרי, דהרי מכל מקום אינם נצודים כלל: * וְנַעַל אָחֶד וְכוֹי. מוְרֵי שְׁהַבִּית אִינוֹ גַדוֹל, דְּמָשׁ לֹה בְּמִד שְׁחָבָה, וְבָנַּ״ל בְּסְעִיף א. דְאִי לְאוֹ הֹכִי

שער הציין

אָלָהָה שָׁאֵין בְּמִינָן נָצוֹד אָסוּר, מַשְׁמֵע דְּהוּא מְפָרֵשׁ בִּפְּשְׁטֵה, וְצַל־בַּרְחָדְ דִּרְבוֹרִים אֵין בְּמִינָן נָצוֹד, וְזָה שְׁבָּתַבְתִּי דְּכֵן מַשְׁמֵע מָהגְּרָ״א: (טו) טוּר: (יו) אַלֹיָה רַכָּה: לִיס) רוֹצָה לוֹמָר, מִשׁוּם דְּהָנִי הָרִי דְרָבָּגָן, מִשׁוּם הָכִי מֻהֶּר בְּאֵינוֹ מְכַרַּנְ²²⁾ אַף־עַל־גַּב דְּהָנִי פְּסִיק רֵישַׁה (פֹמ״ג]: (יט) טִ״ו: (כֹ) מָגַן־אַבְרָהָם וש״א: (כֹּח) מָגַן־ אַבְרָהָם, וּדָלֹא כָּתְרוּמָת־הַדֶּשׁן הַמּוּבָא שֶׁם בְּמָגַן־אָבְרָהָם בְּסִימֵן שִׁיד סַעִיף־קָטָן ה. וְגִם מִדְּבְרִי הַגְּרִ״א בְּסִימֵן זָה שֶׁמַשְׁמֵע שְׁגוֹרָס בַּגְּמָרָא הַאִּי וְתִסְבְּרָא וֹסְבִירָא לַה דְּרַבוֹרִים אִין בַּמִינָן נצוֹד, עַל־כַּרְחָדְ גָם־כַּן דְּסְכִירָא לָה דְּלֹא כָּתְרוּמַת־הַדֶּשֶׁן²⁹: (כֹּנ) מָגְן־אַבְרָהָם בְּשֵׁם הַתּוֹסְפּוֹת: (כֹג) רַשׁ״י: (כֹּד) פְּרִי־מְגַדִּים:

[משנ"ב ס"ק יד] דתו לא הוי פסיק ביי עמבר, כתב הדבר, כתב (20√ שתיעשה המלאכה, אין יבאופן שהוא קרוב לפ שמא, ובמה שכתבנו ע

[משנ"ב ס"ק טו] יַנָם הוּא דָבָר שֶׁאֵין בְּ ואף שאנשים רבים (21) פט"ו אות ב עמ' קכד) ז אין מטרת האנשים א להתחשב במיעוט האנ שבטלה דעתם אצל כל

[שעה"צ ס"ק יח] בשום דָהָנִי חְרֵי דְרַבָּנָן, מ ובשעה"צ לקמן (סי דוא בפסיק רישא דלא אמנם, כתב החזו״: יארן לו מקור מהגמ'. ו זודי הדפים מבחוץ ובנ להחמיר שלא לפותחו, חוט שני ח"א פכ"א ס"י מנם, כשהיתרי דרבנן׳ משום חיסרון במלאכח שאין צריכה לגופה], כ דלא ניחא ליה, וכן מבו: סיק י) לגבי טאטוא הבי רשא דלא ניחא ליה [ב וכן. וכן בדאי לעשות כן. וכן כקמן (סי׳ שמ ס״ק יז, דאותיות בפיו בדרך אנ

[משנ"ב ס"ק טז בצוי שַכְּשַׁפּוֹתַחַ הַכְּלִי בל־יְרֵי זֶהְצֹּי) וכר׳, אֵין ובביאור הדבר, כת. בדה אלא כשמכניס או לשלוט בהם. ולכן בזבו מפני שבשעה שהתיבה בירחים הם מיד, לא נאי והחזו״א כתב (שם), ככיורת, מפני שרוצה שי בשהייתן שם, וכניסתן ל כ כל מטרה והנאה מש וכן מי שיש לו פצע ו פסיק רישא הוא שיצא שש בה פסיעות רבות], שני ח״א קונטרס מלאכ ו ספק פסיק רישא ו בי לגבי הליכה במקום הדבר פסיק רישא שיו שדריגתן אינה אסורה א בדיעה היא ספק פסיק רי

הוא עומד לפסוע, ו

1. bee hive